

Men jeg har jo netop fra dag et sat mig for, at vi skal have undersøgt det her til bunds.

Det viser sig, at undersøgelsen, hvor kommunerne er med, ikke giver et entydigt billede, og derfor er jeg jo nu gået videre og har sat en undersøgelse i gang hos de fem største fogedretter. Den vil finde sted over en periode på 4 måneder, nemlig her fra den 1. maj til den 31. august 2006, hvor de udfylder et spørgeskema i tilknytning til hver enkelt udsættelsessag, så vi netop kan få den viden, som vi har brug for, der går bag om tallene og siger noget om, hvad årsagen er til, at familien ender i den her situation.

KL 14.20

Lissa Mathiasen (S):

Gentagne gange oplever vi jo folk, mødre, der grædende ringer ind og fortæller, at nu er de blevet sat ud af deres bolig. De har fået besked på, at hvis de vil holde sammen på familien, kan de flytte på campingplads, eller de kan komme på et herberg, og så kan kommunen tage sig af børnene. Det er en dårlig løsning, og det er i et velfærdssamfund en fantastisk dårlig måde at behandle de her mennesker på.

Jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvad må en kommune egentlig gøre, hvis den ikke er i stand til at anvise en bolig inden for de økonomiske rammer, som familien er i stand til at betale, og hvis det drejer sig om personer på kontanthjælp eller på starthjælp? Hvad må kommunen gå ind og gøre, hvis den ikke er i stand til at anvise en bolig, der er billig nok? Må den give et ekstra tilbud, eller hvad må den egentlig?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Kommunerne må faktisk rigtig mange ting. Alttså, der er jo anvisningsmuligheder til en permanent bolig, til en midlertidig husvildebolig. Der kan være særlige børneforanstaltninger, der kan være hjælp til enkeltudgifter. Der kan være frivillig eller sågar tvangsmæssig administration af overførselsindkomst. Der er jo en hel stribe forskellige redskaber, som kommunerne kan tage i brug i den situation, der gør sig gældende.

Som jeg forklarede hr. Rasmus Prehn, vil jeg nu gerne sætte fokus på det, jeg kalder best practice i kommunerne, altså se på, hvilke kommuner der er særlig gode til at tage hånd om de sager, der måtte være, og så i samarbejde med KL få lavet et materiale til kommunerne.

Vi har faktisk mellem ministeriet og KL et møde om dette på mandag, og der ser jeg frem

til, at vi netop kan videregive de gode eksempler og sørge for, at de gør sig gældende alle steder.

Så er det også vigtigt, som jeg var inde på tidligere, at der er et godt samarbejde mellem domstole og kommuner, og at det er på et tidligt tidspunkt, at kommunerne bliver underrettet, hvis der er problemer med f.eks. en huslejebetaling.

Rasmus Prehn (S):

Jeg anerkender naturligvis socialministerens interesse for at få undersøgt det her tilstrækkeligt. Men det, vi må konstatere, er jo, at det her problem med familier, der sættes på gaden, herunder børn, er et problem, der er steget voldsomt i den tid, vi har haft en borgerlig regering.

Jeg synes, vi i lang tid har hørt om, at nu må vi have en undersøgelse, nu må vi have en undersøgelse, nu må vi have en undersøgelse. Men vi har allerede viden om, at der er problemer, vi har viden om, at der er stigende problemer, og vi har viden om, at man kunne løse nogle af de her ting bedre.

Ministeren nævner best practice, i forhold til at man kunne kigge på, hvad for nogle kommuner der gør det godt, og så bede nogle af de kommuner, der gør det mindre godt, om at gøre det bedre. Kunne ministeren komme med nogle helt konkrete forslag til, hvad det er, man gør i de gode kommuner, som de dårlige kommuner skal lære af?

Så til det med kontanthjælpsloftet. Ministeren siger, man ikke kan forklare det i første omgang, fordi der var en stigning, inden det trådte i kraft, men ministeren vil ikke afvise, at det kan spille en rolle i dag. Hvis det er sådan, at det viser sig, at kontanthjælpsloftet er medvirkende årsag til, at familier med børn sættes på gaden, vil ministeren så være villig til at kigge på at få ændret på det kontanthjælpsloft, så familier ikke længe skal sættes på gaden på den måde, det sker?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu er hr. Rasmus Prehn jo måske i den, skal vi sige heldige situation, at vi faktisk ikke har tal på det her fra før 2002, fordi der simpelt hen ikke er foretaget en registrering.

Så bliver vi opmærksomme på, at der er en udvikling i de her tal, og finder så ud af, at de faktisk ikke rigtig siger noget, slet ikke noget om, hvad årsagerne er til, at der sker de her udsættelser. Og da jeg bliver opmærksom på det, reagerer jeg med det samme ved at få sat et arbejde i gang, så vi fremover har den viden, der skal til på området.